

Minea

Joulukuun 28.

Nikomedeiassa poltettujen pyhien
kahdenkymmentuhannen muisto

Julkaistu Ortodoksi.netissä 15.12.2008

Ehtoopalveluksessa

Avuksihuutostikiirat

Juhlan stikiirat, 5.säv.

Puhdas Neitsyt puhui lausuen: /Sinä, joka Jumalan muodossa olet täydellinen, / kannat Aadamin muotoa. / Sinä, joka pidät kaiken kätesi vallassa, suostut käsin kannettavaksi. / Kuinka kietoisin Sinut pienokaisena kapaloihin? / Kuinka imettäisin Sinua, kaiken ravitsijaa? / Kuinka en ihmettelisi käsittämätöntä köyhyyttäsi? / Kuinka minä, Sinun palvelijasi, kutsuisin Sinua Pojakseni? / Veisuin minä ylistän Sinua, // joka annat maailmalle suuren armon.

Nähdessään ikaikaisen Jumalan / itsestään ruumiillistuneena lapsukaisena käsivarsillaan / puhdas Neitsyt suuteli Häntä hartaasti ja täynnä iloa lausui Hänelle: / Oi korkein Jumala, näkymätön Kuningas, / kuinka näen Sinut, / vaikka en pysty käsittämään mittaamattoman köyhyytesi salaisuutta? / Outoa on sekin, että ahdas luola pitää sisällään vastasyntyneenä Sinua, / joka et hajoittanut neitseyttä, / vaan säilytit kohdun samanlaisena, kuin ennen syntymääkin, // ja annat suuren armon.

Kun puhdas Neitsyt puhui näin hämmästyneenä rukoillen, / hän kuuli tietäjien kokoontuneen luolan eteen ja sanoi heille: / Ketä etsitte? / Näen, että tulette vieraalta maalta, / asultanne, mutta ette mieleltänne persialaisina. / Outo on tulemisenne ja matkanne. / Kiireesti te olette rientäneet oman tahtonsa mukaisesti muukalaiseksi tulleen ja minussa oudolla tavalla asuneen tykö kumartaaksenne Häntä, // joka antaa maailmalle suuren armon.

Pyhien stikiirat, 1.säv.

Te, autuas joukko, / Jumalan armosta Hengessä kokoontuneet Kristuksen kaksikymmentätuhatta marttyyria, / kirkkaina tähtinä te hajoititte eksesytksen yön ja siirryitte laskemattomaan valkeuteen. // Rukoilkaa nytkin, että meidän sieluillemme annettaisiin rauha ja suuri armo.

Tulessa on jo uhrattu lukuisa joukko, / joka täytti taivaat hyvällä tuoksulla / ja kirkasti esikoisten valitun juhlanjoukon. / Maanpäälliset he ovat täyttäneet ilolla / ja rukoilevat nyt pelastusta meille, // jotka vietämme heidän kunniakasta muistoansa.

Oi Hyväntekijä, / voiteittesi tuoksun tunteneet nuoret neidot / seurasivat Sinun jälkiäsi esimerkkinään sielut pelastavat elävöittävä kärsimyksesi, / joka johti kuolleitten ylösnousemukseen. / Nyt he ovat riemuiten päässeet tykösi asumaan // ja nauttimaan selvästi Sinun ihanuudestasi.

Kunnia... nyt... 4.säv.

Riemuitse, Jerusalem! / Viettäkää juhlaa kaikki, jotka Siionia rakastatte! / Tänään on Aadamin tuomion kahleet kirvoitettu ja meille on avattu paratiisin portti. / Käärme on kukistettu, sillä nainen, jonka se muinoin petti, tulee nyt Luojan Äidiksi. / Oi Jumalan rakkauden, viisauden ja tiedon syvyyttä! / Ihminen, synnin asumus, joka aiheutti lankeemuksellaan kuoleman ihmिसuvulle, / tulee nyt Jumalansynnyttäjän kautta pelastuksen lähteeksi. / Sillä Neitseestä syntyy pienokainen, täydellinen Jumala, / joka syntymällään sinetöi neitseyden ja kapaloillaan purkaa synnintekojen siteet / sekä tulemalla pienokaiseksi poistaa Eevan synnytystuskat. / Riemuitkoon ja karkeloikoon koko luomakunta, sillä Kristus on tullut uudistamaan // ja pelastamaan meidän sielumme.

Virrelmästikiiroina juhlan stikiirat, 2.säv.

Jumalallisesti Sinä, Kristus, / pukeuduit Neitseestä kokonaan ensimmäiseen Aadamiin, // synnyit luolassa ja makasit kapaloituna seimessä.

Liitelausema: Herra sanoi minun herralleni: Istu oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.

Daavid, veisaa profeetallisesti lyyraasi soittaen, / sillä tänään syntyy Kristus // Sinun kupeestasi tulleesta Jumalansynnyttäjästä.

Liitelausema: Ennen aamuruskoa olen synnyttänyt Sinut kohdusta. Herra on vannonut eikä sitä kadu.

Tietäjät, kantakaa paimenten kanssa jumalallinen riemuveisu, / ja uskovaiset, kantakaamme enkelten kanssa ylistystä Jumalalle, // joka kasvoi Neitseestä.

Kunnia... nyt... 1.säv.

Hänelle, joka näki hyväksi tulla rauhaksi maan päälle, / kuulen ruumiittomien voimien nyt veisaavan Betlehemissä: / Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa! / Neitsyt on nyt taivaita avarampi, / sillä pimeydessä oleville on koittanut Valkeus, / joka ylentää alhaiset. / Enkelten kanssa veisatkaamme mekin: // Kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa!

Pyhien tropari, 4.säv.

Oi Herran taistelijat, / autuas se maa, jonka teidän verenne on kastellut, / ja autuaita ne majat, jotka ovat vastaanottaneet teidän henkenne. / Kilpakentällä te saitte voiton vihollisesta ja saarnasitte uskalluksella Kristuksesta. / Me pyydämme: / Rukoilkaa meidän puolestamme, // että Hän hyvänä pelastaisi meidän sielumme.

Ja **juhlan tropari,** 4.säv.

Sinun syntymästäsi, Kristus, meidän Jumalamme, / koitti maailmalle tiedon valkeus, / sillä siitä tähtien palvelijat / tähden kautta oppivat kumartamaan Sinua, / vanhurskauden Aurinkoa, / ja tuntemaan Sinut, Koiton korkeudesta. // Herra, kunnia olkoon Sinulle.

Aamupalveluksessa

Psalmikatismen 1:sen kunnian jälkeen **katismatropari,** 8.säv.

Uskovaiset, outo on tämä salaisuus! / Niinkuin itse tietää, Jumala syntyi vaimosta, / ja Hänen alentumisensa hämmästyttämät enkelit huutavat veisaten: // Kristus on syntynyt, Herra, joka Jumalana on nähnyt hyväksi pelastaa ihmissuvun.

Kunnia... nyt... sama uudelleen

Psalmikatismen 2:sen kunnian jälkeen **katismatropari,** 8.säv.

Lopettaen paimenhuilujen veisun enkelien sotajoukko huusi lausuen: / Lakatkaa valvomasta, te laidunten ruhtinaat. / Puhjetkaa veisuhuutoon, sillä Kristus on syntynyt, // Herra, joka Jumalana on nähnyt hyväksi pelastaa ihmissuvun.

Kunnia... nyt... sama uudelleen

Juhlan kanoni. Sitten **pyhien kanoni**, jonka akrostikon on: Sinä, hyvin voittaneitten marttyyrien joukko, pelasta minut. Joosef.

1. veisu. 1.säv. Irmossi

Veisatkaamme voittoveisu Jumalalle, / joka on väkevällä käsivarrellaan tehnyt suuria ihmeitä / ja on pelastanut Israelin, // sillä Hän on ylistetty!

Troparit

Sinä puhtaitten marttyyrien monilukuinen joukko, pyyhi välitykselläsi monien rikkomusteni paljous ja anna minulle sanat veisuin ylistääkseni juhlaasi.

Te kirkon ylen kirkkaat valaisimet, ihanasti voittaneet marttyyrit, omin jäseninenne te ylistitte Jumalaa ja nyt teitä ylistetään valoisana muistojuhlananne.

Voittajien jumalallinen usko tuhosi uskottomien jumalattoman hirmuvallan ja hävitti armossa pahojen henkien kavalan väijytyksen.

Kun te, marttyyrit, tunnustitte, että kaikkivoimallinen Jumala oli ottanut lihan ja kuolemallaan tehnyt lopun kuolemasta, teidät surmattiin ja te saitte loputtoman elämän.

Jumalansynnyttäjälle

Veisuin minä ylistän Sinua, veisuin ylistettävää, sillä Sinä synnytit lihassa korkeasti veisatun Jumalan, joka antaa suuren kunnian vihollista vastaan taistelleille voittajille.

3. veisu. Irmossi

Vahvista sydämeni, / että aina täyttäisin Sinun tahtosi, oi kaikkivoimallinen Kristus Jumala, / joka olet vetten päälle toisen taivaan vahvistanut // ja olet maan vetten päälle perustanut.

Troparit

Kristuksen ihanaa rakkautta palaen te, maineikkaat, ette suinkaan pelänneet teitä polttavaa tulta, vaan siinä täydellistyen saitte yhteisen kunnian.

Elävin äänin saarnaten Jumalasta Kristuksen maineikkaat soturit eivät pelänneet jumalankieltäjien uhkailuja, vaan täydellistyneinä huusivat yksimielisesti pätsin nuorukaisten tavoin.

Urheat huusivat yhdessä: Me emme pelkää kanssamme palvelevaa tulta, vaan riemuitsevin sieluin käymme kuolemaan Sinun tähtesi, oi Vapahtaja, joka kuolit ja teit lopun kuolemasta.

Jumalansynnyttäjälle

Jumaloittaakseen ihmisen Jumala tuli selittämättömästi ja käsittämättömästi ihmiseksi Sinusta, puhtaasta Neitseestä. Sentähden me uskovaiset yhteen ääneen ylistämme Sinua autuaaksi.

Irmossi

Vahvista sydämeni, / että aina täyttäisin Sinun tahtosi, oi kaikkivoimallinen Kristus Jumala, / joka olet vetten päälle toisen taivaan vahvistanut // ja olet maan vetten päälle perustanut.

Marttyyrien katismatropari, 1.säv.

Luvultaan kaksikymmentuhantinen marttyyrien sotavoima / koittaa kunniassaan valistaen hurskaitten sydämen ja mielen uskon kautta. / Herran jumalallista rakkautta palaen // urheat ottivat auliisti vastaan pyhän lopun tulen kautta.

Kunnia... nyt... Juhlan katismatropari, 1.säv.

Omasta tahdostasi pienokaiseksi tullee Sinut, pitkämielinen Vapahtaja, / pantiin meidän tähtemme eläinten seimeen. / Paimenet veisasivat Sinulle ylistystä huutaen enkelten kanssa: / Kunnia ja kiitos Kristukselle, meidän Jumalallemme, / joka on syntynyt maan päälle // ja ylentänyt maasta syntyneitten olemuksen.

4. veisu. Irmossi

Herra, minä olen kuullut Sinulta sanoman ja peljästynt, / profeetta sanoi, minä olen käsittänyt Sinun tekosi / ja ylistänyt // Sinun voimaasi.

Troparit

Sydämensä sidottuna Sinun rakkauteesi, oi Sana, voittajat tulivat Sinun tähtesi surmatuiksi ikäänkuin viattomat karitsat ja osoittautuivat Sinun kärsimyksesi seuraajiksi.

Te, autuaat pyhät, ohjasitte Hengessä sielunne pelastuksen satamaan ja niin vältitte epäjumalanpalveluksen hulluuden myrskyn.

Marttyyriuden taistossa te osoittauduite vakaiksi, järkkymättömiksi ja pelottomiksi, ja niin voititte jumalallisen uskon avulla vainoojien väijytykset.

Jumalansynnyttäjälle

Oi siunattu Neitsyt, Sinun Poikasi lunastamina muinaisesta kirouksesta me, jotka ylistämme Sinua Jumalansynnyttäjäksi, olemme saaneet siunauksen, elämän ja lunastuksen.

5. veisu. Irmossi

Oi ihmisiä rakastava Valtias, / Kristus meidän Jumalamme! / Suo lähestymättömän valkeutesi valaista meidät, // kun me aamusta varhain riennämme täyttämään Sinun käskyjäsi.

Troparit

Kristus, meidän Jumalamme, Sinun voittajiesi muisto on koittanut kirkkaana ja valistaa maan ääret ihmeitten jumalallisilla säteillä.

Uhria kantavat papit kannettiin täydellisinä polttouhrein ja monien muitten marttyyrikumppaneittensa kanssa he ylistivät Kristusta.

Jumalan temppeleinä te, pyhät, saavutitte yhdessä kasteen kautta pyhän lopun jumalallisessa huoneessa ja teidät nostettiin taivaalliseen temppeliin.

Jumalansynnyttäjälle

Yhdistääkseen rikkomuksen syvään rotkoon horjahtaneet ylhäisiin Jumala asettui asumaan Sinun kohtuusi, oi puhdas, ja tuli lihaksi.

6. veisu. Irmossi

Profeetta Joonan tavoin rukoilen Sinua, oi Laupias, / nosta minun elämäni ylös turmeluksesta ja pelasta minut, kun huudan: / Kunnia olkoon Sinulle, // oi maailman Vapahtaja!

Troparit

Oi pappismarttyyri, pyhittäjä Anthimos, Sinä johdit pyhitettyä kansaa ja toimitit sen ilolla taistellen taivaaseen.

Oi Jeesuksen taistelijat, teidän jumalisuutenne todettiin tulen keskellä puhtaaksi kullaksi, joka säteilee aurinkoakin kirkkaammin.

Lihallisesti surmattuina te, viisaat, saitte periä totisen elämän ja olette nyt Kristuksen kanssa, joka osoitti teidät kidutuksia korkeammiksi.

Jumalansynnyttäjälle

Sinusta lihaksi tulleen Jeesuksen voimalla Sinä, Maria, säilyit synnytyksen jälkeenkin Neitseenä, niinkuin ennen synnytystä. Totisesti yliluonnollinen ihme!

Irmossi

Profeetta Joonan tavoin rukoilen Sinua, oi Laupias, / nosta minun elämäni ylös turmeluksesta ja pelasta minut, kun huudan: / Kunnia olkoon Sinulle, // oi maailman Vapahtaja!

Synaksario

Saman kuun 28:ntena päivänä muistelemme Nikomedeiassa poltettuja kahtakymmentä tuhatta pyhää marttyyria.

Säkeitä

Kaksikymmentä tuhatta makaa temppelissä ikäänkuin Sinulle paistetut uhrileivät, oi Vapahtaja. Tuli surmasi kahdentenakymmenentenä kahdeksantena kaksikymmentä tuhatta.

Samana päivänä muistelemme niitä pyhä marttyyreja, jotka kuuluivat senaattiin ja siksi jätettiin polttamatta, mutta surmattiin.

Pyhä Indes kuoli mereen heitettynä.

Säkeitä

Kuulen Indeksien saavuttaneen elämän lopun jouduttuaan meren syvyyden pohjaan.

Pyhät Gorgonios ja Petros kuolivat meressä.

Säkeitä

Meri peittää Gorgonioksen ja Petroksen, mutta aika ei peitä heidän muistoansa.

Miekka surmasi pyhän marttyyri Zenonin.

Säkeitä

Miekka katkaisi Zenonin pään, kun hän ei halunnut kumartaa Zeuksen patsasta.

Tuli surmasi pyhän marttyyri Mardonioksen.

Säkeitä

Tiedän myös Mardonioksen yhdeksi marttyyriksi, joka rakasti Kristusta ja kesti tulen poltteen.

Miekka surmasi pyhän Dorotheoksen, kamariherran.

Säkeitä

Dorotheos sanoi: Minä vien Jumalalle lahjaksi katkaistun pääni.

Pyhä diakoni Theofilos kuoli kivitettynä.

Säkeitä

Kirjoita lukuisin kivin kivitetty Theofiloskin Jumalan ystävien joukkoon.

Pyhä Mygdonios kuoli mutaan upotettuna.

Säkeitä

Vaikka Mygdonios upotettiin mutaan, kaikki tuntevat hänet marttyyriksi.

Pyhä pappi Glykerios kuoli tulessa.

Säkeitä

Tuleen heitettynä Glykerios sanoi: Tämä on mieleiseni loppu.

Samana päivänä miekalla hakattu pyhä Domna kuoli tulessa.

Säkeitä

Liitän kuudenneksi ymmärtäväiseksi neitseeksi hullua teeskennelleen, miekalla silvotun Domnan.

Heidän pyhien esirukoustensa tähden, Jumala, armahda ja pelasta meidät. Amen.

7. veisu. Irmossi

Oi Vapahtaja, / tuli ei koskettanut eikä kiusannut pätsissä nuorukaisia. / Kaikki kolme veisasivat ikään kuin yhdestä suusta ja ylistivät lausuen: / Kiitetty on meidän isiemme Jumala!

Troparit

Tähdäten vain tuonpuoleiseen ja pysyvään te, autuaat, osoittauduite jumalallisen voiman avulla tulta korkeammiksi, niinkuin jumalalliset kolme nuorukaista Babyloniassa, ja säteilitte jumalallista valkeutta.

Halveksuen hirmuvaltiaan järjetöntä puhetta te, viisaat, tulitte pyhitettyjen naisten ja totisesti jumalallisten pienokaisten kanssa uhrilahjoiksi kaiken Kuninkaalle.

Kantaen sielussanne Kristuksen tuntemisen valkeutta te, taistelijat, kävitte jumalisesti läpi jumalankieltämisen totisesti pimeän pilven ja siirryitte iankaikkiseen valkeuteen.

Jumalansynnyttäjälle

Synnyttäessäsi kaikkien Herran ja Jumalan Sinä osoittauduit taivaita korkeammaksi. oi puhdas, pyhä Neitsyt, älä lakkaa rukoilemasta jatkuvasti, että Hän pelastaisi meidät, jotka hartain uskoin Sinua ylistämme.

8. veisu. Irmossi

Veisuin ylistäkää Herraa, / joka pelasti pätsistä ylistystä veisaavat nuorukaiset / ja muutti pauhaavat liekit vilpoisuudeksi, // ja korottakaa Häntä kaikkina aikoina!

Troparit

Marttyyrien jäännöksistä kumpuaa jumalallisesti tuoksuvia parannusvoiteita, jotka kuivattavat himojen pahan hajun niistä, jotka uskoen ylistävät veisuin Kristusta iankaikkisesti.

Te, voittajat, osoittauduite ikäänkuin tulen keskelle levitetyiksi ihaniksi ruusuiksi, kun te auliisti huusitte: Veisuin ylistäkää ja korkeasti kiittäkää Kristusta iankaikkisesti.

Nuorukaiset ja neidot, vanhukset ja nuoret, pyhät lapsukaiset ja naisten lukematon joukko on päässyt ylhäiseen kuoroon yhdessä taisteltuaan.

Jumalansynnyttäjälle

Hesekiel näki Sinut, Neitsyt, suljettuna porttina, jonka läpi kulki Sinun kohdussasi asustanut Jeesus, joka pukeutui sekoittumattomasti lihaan Sinun veristäsi.

Irmossi

Veisuin ylistäkää Herraa, / joka pelasti pätsistä ylistystä veisaavat nuorukaiset / ja muutti pauhaavat liekit vilpoisuudeksi, // ja korottakaa Häntä kaikkina aikoina!

9. veisu. Irmossi

Ylistäkäämme kaikki Jumalamme puhtaana Äitinä valoisaa pilveä, / jolla kaikkien Valtias laskeutui taivaasta kuin kaste villaan / ja josta aluton meidän tähtemme // tuli lihaksi ja ihmiseksi.

Troparit

Vapaaehtoisten karitsoiden tavoin teidät, ihanasti voittaneet marttyyrit, kannettiin yhdessä polttouhriksi ja puhtaaksi uhriksi Herralle, joka tuli uhratuksi meidän, maasta syntyneitten, tähden, ja ansionne mukaisesti te saitte yhdessä voittoseppeleet.

Te Herran kuulujen marttyyrien paljous, rukoilkaa pyhien profeettojen, puhtaitten apostolien, valittujen kuorojen ja pyhien enkeleitten kanssa, että Herra pelastaisi kiusauksista ja vaaroista meidät, jotka uskoen ylistämme teitä autuaiksi.

Oi kunniakkaat taistelijat, teidän pyhä muistonne loistaa auringon säteitä kirkkaampana ja karkottaa aina pahojen henkien pimeyden. Se valistaa kaikki, jotka velvollisuutensa mukaisesti uskolla ja rakkaudella ylistävät teitä autuaiksi.

Jumalansynnyttäjälle

Oi nuhteeton ja puhdas, joka synnytit Isästä loistaneen jumalallisen Valkeuden, sääli elämän petosten pimentämää sieluani, joka on tullut vihollisten pilkan kohteeksi, ja suo minulle pelastavaisen katumuksen valkeus.

Irmossi

Ylistäkäämme kaikki Jumalamme puhtaana Äitinä valoisaa pilveä, / jolla kaikkien Valtias laskeutui taivaasta kuin kaste villaan / ja josta aluton meidän tähtemme // tuli lihaksi ja ihmiseksi.

Pyhien eksapostilario, 2.säv.

Oi marttyyrien kallis paljous / ja Jumalan kokoama kahdenkymmenen tuhannen pyhän sotajoukko, / rukoilkaa Neitseestä syntynyttä Jumalaa, / että Hän päästäisi kaikesta ahdistuksesta meidät, / jotka nyt teitä kunnioitamme // ja vietämme kirkasta ja valoisaa muistojuhlaanne.

Juhlan eksapostilario, 2.säv.

Voi minua kurjaa, / sillä muinaisen hillittömyyden tähden olen joutunut eroon siitä kuvasta, / josta Jumalan toimesta olin tullut osalliseksi. / Mutta Sinä, Kristus Vapahtaja, / tulit laupiaana sanomattomasti yhteyteeni Neitseeseen veristä, // osalliseksi huonommasta ja uudistit minut.

Kiitosstikiirat, 4.säv.

Kun Sinä, ihmisiä rakastava Herra, / halusit näyttää ihmisille oman hyvyytesi rikkauden, / Sinä otit kantaaksesi heidän saviseoksensa ja synnyit lihassa. / Sinä asuit luolassa ylentääksesi ja tehdäksesi taivaallisiksi kaikki, / jotka veisuin ylistävät // ja kiittävät selittämätöntä syntymistäsi. (Kahdesti)

Kaikkivaltiaan voiman vahvistamina / ja selvästi tukemina ja voimistamina te, kukistamattomat marttyyrit, / saitte luonnon heikkoudessa vahvan voiton pahuuden päämiehestä, vihollisesta. / Nyt te suurina puolustajinamme rukoilette, // että maailmalle annettaisiin rauha ja uskovaisille pelastus.

Puheissaan Jumalaa rakastava Filotheos / ja teoissaan Jumalan lahjaksi osoittautunut Dorotheos, / jumalallinen Mardonios, Gorgonios sekä Sekoundos, / Petros ja Indes osoittivat erinomaisuutensa ja saivat iloiten voiton vihollisen väijytyksistä. / Nyt he rukoilevat, että meidät pelastettaisiin kaikkinaisista vaaroista, // kun me uskoen vietämme heidän puhdasta juhlaansa.

Kunnia... nyt... 5.säv

Käsittämätön on Betlehemissä tänään toteutuva salaisuus! / Näkymätön tulee näkyväiseksi, / lihaton tulee lihaksi, / Sana tulee painavaksi ja Hän, joka on, tulee siksi mitä ei ollut. / Neitsyt synnyttää luolassa uuden pienokaisen, luonnon Luojan. / Seimi kuvaa taivaallista valtaistuinta, / eläimet kuvaavat kerubisaattuetta. / Paimenet ihmettelevät, tietäjät tuovat lahjoja, / ja enkelit lausuvat veisaten: / kunnia olkoon Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha, / sillä ihmisten keskuudessa on Suopeus, // muuttumaton Emmanuel.

Juhlan virrelmästäkiirat, 6.säv.

Koko luomakunta viettää riemuiten juhlaa / ja taivaat iloitsevat kanssamme, / sillä Neitseestä syntynyt Luoja / on ihmeellisesti ilmestynyt Juudan Betlehemissä pienokaisena seimessä. / Lausukaamme Hänelle: / Siunattu olet Sinä, meidän syntynyt Jumalamme, // kunnia olkoon Sinulle.

Liitelauselma: Herra sanoi minun herralleni: Istu oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.

Sinä, Isästä ennen aikoja koittanut Jeesus, / ilmestyit meidän tähtemme uutena lapsukaisena / haluten uudistaa kaikki rikkomuksen muinoin vanhentamat ihmiset. / Sentähden me kaikki kiitollisina huudamme Sinulle aina: / Siunattu olet Sinä, meidän syntynyt Jumalamme, // kunnia olkoon Sinulle.

Liitelauselma: Ennen aamuruskoa olen synnyttänyt Sinut kohdusta. Herra on vannonut eikä sitä kadu.

Vuoret ja kalliot, / laaksot ja tasangot ylistivät veisuin Neitseestä saapunutta Kristusta. / Taivaan tähti osoitti Hänet tietäjille luolassa maakaavana, / palvelijan lihaan pukeutuneena pienokaisena. / Hänelle me huudamme: / Siunattu olet Sinä, meidän syntynyt Jumalamme, // kunnia olkoon Sinulle.

Kunnia...

Kantaessaan sylissään Emmanuelia, Jumalaa ja Luojaa, / joka oli ottanut hänestä lihan / Neitsyt huusi: / Mitä on Sinun suuri ja vertaamaton köyhyytesi, / jonka kautta Aadam on saanut jumalallisen rikkauden? / Mekin huudamme Hänelle: // Siunattu olet Sinä, meidän syntynyt Jumalamme, kunnia olkoon Sinulle.

Nyt...

Ennen kaikkea oleva aikakausien Kuningas / syntyy vapaaehtoisesti lapsukaisena / ja tulee meidän pojaksemme. / Kuulkaa, kansat, ota korviisi, Israel, / tietäkää ja kukistukaa, / sillä meidän kanssamme on Hän, / joka jauhaa muruiksi ja hävittää maan päältä jokaisen hallituksen ja vallan, // joka ei ole Hänelle kuuliainen.

Aamupalveluksen loppuosa ja päätös.

Julkaistu Ortodoksi.netissä 15.12.2008